

todistaja

MARCH / MAALISKUU 2012 No. 3 VOLUME 87

\$4.00 (HST
INCL.)
3,50 EUROA

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

Pääsiäisaajan tapahtumat

On ihmeellistä
Että Pietari kielsi Jeesuksen
Juuri sanonut oli
Vaikka kuolla pitäisi kanssasi
En sittenkään kiellä Jeesustani

Mutta Jeesus tuo Poika Jumalan
Näki syvälle sydämen syvyyksiin
Sanoi Pietarille sanat nämä
Ennen kuin kukko laulaa
Sinä kolmesti kiellät Mestarisä

Jeesus lähti rukoilemaan
Mukaansa otti Pietarin
Siellä tuskissaan rukoili
Isä ota pois tämä maljani
Vaan kuitenkin tapahtukoon tahtosi

Opetuslapset uni valtasi
Heitä Jeesus nuhteli
Ette jaksaneet yhtä hetkeä valvoa kanssani
Heidän silmänsä oli käyneet raukeiksi
Tämä tapahtui kolmesti

Juudas joka Jeesuksen kavalsi
Oli antanut merkin ylipapeille
Kelle suuta annan, ansaitsee kuoleman
Meni luokse Mestarin, sanoen terve Rabbi
Sitten Jeesus vangittiin

Pietari näki kaiken pilkan, häväistyksen
Eräs nainen tuli luokse Pietarin, sanoi
Olit yksi niistä jotka Jeesusta seurasi
Tämä tapahtui kolmesti
Silloin kukko lauloi heleästi

Pietari muisti sanat Jeesuksen
Meni itseensä katuen tekoaan
Juoksi ulos itki katkerasti
Juudas kavalsi viattoman Jeesuksen
Meni tuskissa hirtti itsensä

Rahoja, joitten hinta oli Mestari
Eivät ylipapit voineet pitää itsellään
Ostivat pellon savenvälajalta
Joka nimen sai Veripelto
Tätä nimeä käytetään vieläkin

Ei ollut kuolema tavallinen
Ristin puulle Jeesus naulittiin
Kalliot vavisten halkeili
Sadanpäämies sanoi
Totisesti tämä oli Jumalan poika

Ei voinut hauta pidättää
Viatonta uhrikaritsaa
Tapahtui suuri maanjäristys
Kun Herran enkeli tuli taivaasta
Haudan suulta kiven vieritti

Vartijat kävivät ikäänkuin kuolleiksi
Jumala näytti voimansa
Herätti ainoan poikansa
Ei voinut hauta, vartiat pidättää
Ylös nousi Hän taivaaseen luo Isänsä

Kaksi Mariaa murehti haudalla
Herran enkeli näöltään kuin salama
Lohdutti naisia itkeviä
Ylösnoussut on Uhrikaritsa
Viekää opetuslapsille ilosanoma

Vielä tänäänkin kaikuu ilosanoma
Tuon viattoman Uhrikaritsan
Joka kärsi edestämme kuoleman
Että saisimme ikuisen elämän
Luona Jumalan Karitsan

Ettemme kulkisi tietä Pietarin
Sanoin, teoin kieltäisi Mestarin
Jeesus sanoi:
Joka kieltää minut ihmisten edessä
Hänet minäkin kiellän Isän edessä

Jos Pietarin lailla kadumme syntejämme
Niin kaikki anteeksi annetaan
Tunnustaisimme Jeesus-nimeä
Saamme omistaa osan paremman
Luona viattoman Uhrikaritsan

Terttu Sievänen

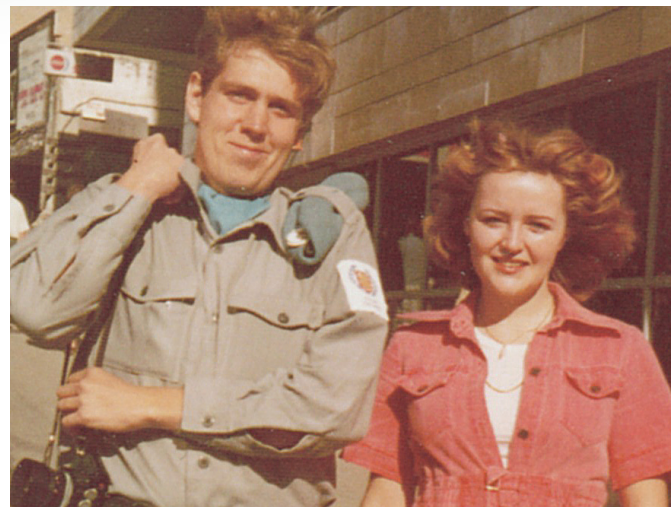
Hyvää Pääsiästä

Seppo Leinonen ... sivu 3

Sandaalien vaellus ... sivu 6

Kuka vielä muistaa? ... sivu 7

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Annele Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajat

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Lienes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 044.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

Pääsiäinen

Pääsiäinen sanana tarkoittaa kulkea ohi, säästää, vapautua. Suomen kielen sana pääsiäinen on Mikael Agricolan keksimä uudissana (alun perin päsieinen) ja tarkoittaa paastosta "pääsemistä", eli pääsiäistä edeltävän neljäkymmenen päivän paaston päättymistä. Juutalaisuudessa pääsiäistä vietetään Mooseksen aikaisen Egyptin orjuudesta vapautumisen eli vapaaksi pääsemisen muistoksi, mistä johtuu myös sana pääsiäinen. Juutalaisten juhlan nimi on pesah ja siihen liittyvä Happamattoman leivän juhla.

Pääsiäinen on kristinuskon vuotuisjuhla, jota vietetään Jeesuksen ylösnousemuksen juhlanä. Ylösnousemus on kristillisen uskon ydinkohtia, ja pääsiäinen kirkkovuoden vanhin ja tärkein juhla. Pääsiäistä edeltää hiljainen viikko, joka huipentuu pitkäperjantaihin, Jeesuksen ristiinnaulitsemisen päivään. Varsinainen pääsiäinen alkaa pääsiäissunnuntaista ja sitä seuraa toinen pääsiäispäivä. Nämä päivät ovat yleensä pyhäpäiviä Suomessa ja monessa muussa maassa. Hiljainen lauantai on kuitenkin periaatteessa arkipäivä, mutta Skandinaviassa sitä vietetään pääsiäisaattona. Norjassa myös kiirastorstai on pyhäpäivä.

Pääsiäisen syvälinen sisältö on toteutunut Jeesuksessa Kristuksessa. Pääsiäisateriaalla opetuslastensa kanssa ollessaan, Jeesus toi esille, että hän on uuden liiton pääsiäislammas.

Vanhan testamentin karitsa oli esikuva. Aterioiminen yhdesä on israelilaisille yhteyden ilmaus. Jeesus asetti ateriyhteyden keskeiseksi ja vertauskuvalliseksi toiminnassaan. Ehtoollisen asettamisella Jeesus yhdisti juutalaisen pääsiäisaterian ja messiaanisen juhlan, kaikkien kansojen pidot. Ehtoollinen on yhteyteen viittaava tapahtuma, seurakunnan ateria, kokoon-tumista yhteen. Pyhästä aterista tulee kristillisen jumalan-palveluksen pääkohta "Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: "Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini." Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki; sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi. Ja minä sanon teille: tästedes minä en juo tätä viinipuun antia, ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa" (Matt. 26:26-29).

Kristuksen ruumiin ja veren yhdistäminen siunattuun leipään ja viiniin on syvimältä olemukseltaan salaisuus seurakunnalle sen maallisen elämän aikana, niin kuin se varmasti oli myös apostoleille asetustilaisuudessa, kirjoitetaan Isossa Raamatun tietosanakirjassa. Kristus on persoonallisesti läsnä, ja pyhässä toimituksessa tapahtuu seurakunnan ja Herran todellinen kohtaaminen.

ARJA LAHTINEN

Lisää tietoa: http://fi.wikipedia.org/wiki/Latinan_kieli.

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Kun saat tämän lehden käteesi, on pääsiäiseen vielä muutama viikko aikaa. Toivon, että nämä kirjoitukset vievät ajatuksesi Golgatalle, paikkaan missä Jeesus Kristus, Jumalan Poika kärsi edestäsi.

Muistan kuulleni kertomuksen miehestä, joka oli illan pimeydessä menossa uimaan uima-altaaseen. Hän kiipesi ponnahduslaudalle, nosti molemmat kätensä ylös valmistautuen sukeltamaan. Siinä hetkessä hän huomasi oman varjonsa, joka hohti altaasta. Se varjo muistutti häntä siinä, miten Jeesuksen kädet olivat naulittu ristille. Se ajatus pysähdytti hänet ja hän murtui siinä hetkessä. Mies ei voinut jatkaa sukeltamista. Hän meni portaita alas ja päästyään uima-altaan vierelle, huomasi että altaassa ei ollut tippaakaan vettä. Mikä varjelus väistämättömästä tapaturmasta. Tänä pääsiäisenä Jumala haluaa muistuttaa meitä siitä valtavasta rakkaudesta, mikä Hänellä on meitä kohtaa.

Muistan kun kerran olin polvillani ja rukoilin tyttäreni puolesta. Tunsin niin syvää ja valtavaa rakkautta heitä kohtaa. Siinä hetkessä kuulin hellän äänen, joka sanoi: "Minä rakastan heitä vielä enemmän." Sain siinä pienen katsauksen, välähdyksen Jumalan suuresta rakkaudesta.

Toivon että pysähdyt ja otat aikaa mietiskellä tätä suurta rakkautta näin pääsiäisenä erikoisesti. Se muistutus voi pelastaa sinut "tapaturmasta".

OUTI

Toukokuun-lehden teemana on "Perhe/ Äitienpäivä".

Aloitamme siinä lehdessä myös "Perhepalstan" jossa voimme julkaista lasten syntymiä, häitä, merkkipäiviä, kuolinilmoituksia ym. Ilmoitukseen mahtuu 4 palstariviä, 25 sanaa tai vähemmän.

Kirjoitusten pitää olla toimituksessa viimeistään huhtikuun 3. päivänä. Lähettäkää kuvia mukana. Kiitos!

Pääsiäisaamun rakkauslaulu

Puutarhan siimeessä tuolla
ihme ihana odottaa,
suo minun äänesi kuulla
ja sinua rakastaa.

On niin kuin kastetta aamun
sulokatseesi tavoittaa,
kun etsien luoksesi saavun
ja sinut kohdata saan.

Olet valkokuhtoinen Lilja,
jonka sieluni omistaa,
tänä aamuna ihana kukka
siihen aukesi tuoksumaan.

En voinut uskoa tätä
kun haudalta itkien hain,
etsien ystäväitä,
niin äänesi kuulla sain.

Maria, tunnethan minut,
sinua rakastan,
nyt sydämesi tiedät
sen iäksi omistan.

Pääsiäisaamun rakkauslaulu
sydämeni valloittaa.
On syntynyt uusi usko
ja kahleet kirpoaa.

Ei pidätä hauta sitä,
ken elämää etsivä on.
Hän kuulee kuiskauksen
puutarhasta kalmiston.

Sinikka Lukkarinen

Pääkirjoitus

Iankaikkinen veriliitto

Vanhan testamentin aikana Jumala teki Aabrahamin kanssa iankaikkisen veriliiton, joka jo suoraan viittaa siihen Uuteen liittoon, jonka Jeesus teki ja verellään vahvisti Golgatan ristin työssä. 1 Moos. luku 12- liiton lupaus, luku 15- liiton tekeminen, luku 17- liittoehtojen ja merkityksen tarkennus. Aabrahamin liitto, joka on neljäs tärkeä liitto, on ehdottomasti Vanhan testamentin merkittävintä liitto. Lakiliitto, viides Raamatun liitoista, ei kumoa Aabrahamin liittoa vaan tekee vain tarpeellisia lisäyksiä. Gal. 3:17-19: "Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia (liittoa) ei 430 vuoden perästä tullut laki voi kumota, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi... Mitä varten sitten on laki? Se on rikkomusten tähden jäljestäpäin lisätty ...".

Ymmärtääksemme paremmin tämän VT:ssä esitetyn Aabrahamin liiton tekemistavan ja merkityksen, meidän tulee tietää miten tuohon aikaan tällainen veriliitto tehtiin. Kun esimerkiksi kahdesta eri perheestä tulevat nuoret menivät naimisiin, niin silloin he tekivät tällaisen veriliiton. Molempien perheiden isät toivat kumpikin pihan keskelle oman uhrikuohensa, teurasivat sen ja vuodattivat veren pihan keskelle lammikoksi. Sitten he asettivat uhrinsa puolikkaat kummallekin puolelle verilammikkoa. Seuraavaksi he riisuivat sandaalit jaloistaan ja kävelivät paljain jaloin uhri-

puolikkaiden välistä verilammikon poikki. Kulkiessaan he vannoinvat liittovalansa toisilleen sanoen: "Tänä iltana tämä liitto on sinetöity verellä. Maksakoon se minun elämäni jos tämä liitto rikkoutuu." Molempien osapuolten perheet seisovat piirissä tämän tapahtuman ympärillä ja kuulevat tämän veriliittovalan sanat. Tämän jälkeen molemmat perheet kokevat tulleen kuin yhdeksi uudeksi perheeksi, jonka jäsenet ovat uskollisia toisilleen kuolemaan saakka.

Aabrahamin liitossa Jumala teki juuri näin. 1 Moos. 15:17: "Ja kun aurinko oli laskenut ja oli tullut pilkkopimeä, näkyi suitsuava pätsi ja liekehtivä tuli, joka liikkui uhrikappaleiden välissä." Herra yksinänsä kulki veripolkua uhrikappaleiden välissä ja sitoutui kuolemaan, jos tämä liitto rikkoontuu kumman tahansa osapuolen taholta. Mutta valitettavasti ihmiset ovat rikkoneet kaikki liitot, joita Herra on tehnyt heidän kanssaan. Tämähän merkitsee sitä että jos näin tapahtuu, niin Jumala on sitoutunut kuolemaan voidakseen sovittaa liiton rikkomisen. Mutta miten tämä voi tapahtua? Eihän iankaikkinen Jumala voi kuolla!

Tässä näemme syyn miksi Jumalan ainokaisen Pojan piti syntyä ihmiseksi. Hänen täytyi saada lihan ja veren ruumis, niin että hän voi kuolla liitonrikkokojen puolesta ja näin tuoda sovituksen liiton rikkojille. 2 Kor. 5:19: "... Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa...". Koska tämä uusi liitto on Isä Jumalan ja Poika Jumalan välinen liitto, niin me emme kos-

kaan voi sitä rikkoa, vaan se on iankaikkisesti pysyvä liitto. Meidän osuutemme on vain tunnustaa oma avuttomuutemme ja syntisyytemme. Luopua vääristä elämäntavoistamme ja uskossa ottaa vastaan Jeesuksen sovitus työn voima ja merkitys, sekä lähteä seuraamaan Häntä elämämme pyhittäjänä ja parantajana. Uusi liitto ei ole vain teoreettinen oppi, siihen sisältyy voima, joka tekee kaiken mahdolliseksi.

Jumala siis piti ja täytti liittonsa ehdot. Kuolema oli kohdannut Jumalan Poikkaa. Liiton rikkomisen oli sovitettu. Ristillä riippuessaan Jeesus huusi: "Se on täytetty." Liiton tekijä itse vuodatti verensä ja kuoli, mutta hänen perheväkensä pääsi vapaaksi syyllisyyden taakasta. Oli muodostunut polku, takaisin kotiin, Hänen ruumiinsa uhrin ja sovintoverensä ansion kautta Isän Jumalan luokse. Jeesus Kristus voi nyt yhdistää kaikki Golgatan sovitus työn vastaanottaneet, yhdeksi Jumalan suureksi perheeksi. Oli muodostettu uusi liitto, joka on kahdeksas ja viimeinen Raamatun tärkeistä liitoista. Kirjoitettiin uuden liiton kirja, Uusi testamentti. Hebr. 7:22: "Niin on myös se liitto parempi, jonka takajaksi Jeesus on tullut." Miksi se on parempi? Koska me emme ole sen takaajina. Sen vuoksi emme voi sitä koskaan rikkoa, tai tehdä tyhjäksi sen voimaa ja merkitystä. Jeesus on uuden liiton takaaja. Hän, joka on ylösnoussut, kuoleman voittaja, Kuningas, Herrojen Herra, tie, totuus ja elämä joka johtaa kotiin taivaallisen isän luokse.

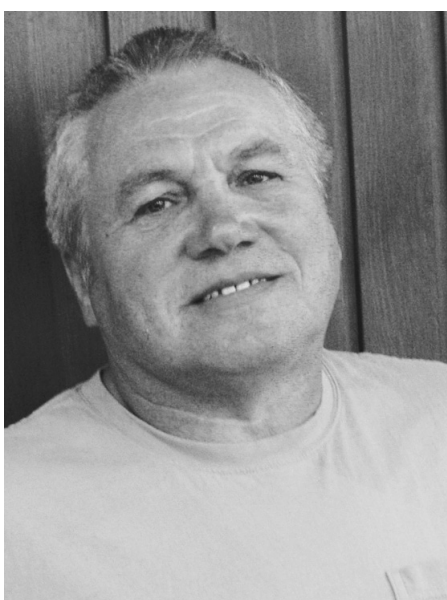
Jeesus itse, viitaten pääsiäisen tapah-

tumiin, sanoo Johannekselle Ilm. 1:17,18: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja minä elän: ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet." Pääsiäisen sanoma, "kuolema on voitettu," vahvistakoon uskoamme ja tuokoon halleluja riemujuhlan sydämiimme. Syntimme ja rikoksemme ovat pyyhitty pois - niitä ei enää ole. Elämämme ei pääty tähän lyhyeen aikaan täällä maan päällä, vaan se jatkuu paljon parempana kirkkauden maassa, Jumalan luona. Jeesus Kristus on tämän kaiken takaajana.

PASTORI VEIKKO ARO-PANULA

Lähdekirjat: Raamattu, 1933/38. Echoes of His Presence; Ray Vander Laan with J. Markham.

Tapasin Seppo Leinosen viime vuoden kesäkonferenssissa ja sain tilaisuuden haastatella häntä.

Seppo on kotoisin Konnevedeltä Keski-Suomesta. Lapsuutensa hän vietti Hankasalmella 17-vuotiaaksi asti. Sieltä hän muutti Lohjalle ja Helsingin lähelle kouluun ja töihin,

vuonna 1975 Kanadaan.

Mikä toi sinut tänne Kanadaan ja millaista oli siirtolaisen elämä silloin alkuaikoina?

Paras ystäväni asui Kanadassa ja tulin katsomaan häntä. On vaikea sanoa miksi muutin tänne, mutta koin että olin etsimässä jotakin, ja samalla se oli myös jonkinlaista seikkailunhalua. Ensimmäinen vuosi Kanadassa oli vaikea ja raskas, mutta kyllä se vähitellen alkoi mennä paremmin.

Milloin tulit uskoon?

Vuoden 1970 loppupuolella oli herätystä Yhdistyneen kirkon piirissä Torontossa. Siellä tuli monia nuoria ja keski-ikäisiä pariskuntia uskoon. Nykyisen vaimoni työkaverit kutsuivat häntä sinne ja minäkin menin hänen mukaansa. Kului aikaa noin vuosi, kun en enää voinut siirtää ratkaisun tekoa. Kerran, ollessani työmaalla katolla

ränniä laittamassa katselin alas, ja ajattelin, että jos tuonne putoaisin niin henki menisi ja helvetistä löyräisin itseni. Silloin sydämessäni käännyn Jumalan puoleen, pyysin anteeksi, "pelasta minut". Silloin tiesin, että jotakin tapahtui. Kun menin kotiin niin vaimoni ihmetteli, kun kiroilu oli jäänyt. En ollut siinä vaiheessa varma, jos olinko uskossa, koska olin tottunut siihen, että pitää mennä eteen rukoilemaan. Pari päivää myöhemmin menin pastori Hepolehdon kotiin. Kun soitin hänelle en kertonut mistä on kysymys. Me olimme hyviä ystäviä. Kerroin hänelle, että haluan antaa elämäni Jeesukselle. Siinä rukoiltiin ja hän julisti synnit anteeksi. Ei siinä mikään muuttunut, mutta tuli sellainen varmuus. Vihollinen ei voinut enää kiusata, ettei mitään muutosta ollutkaan tapahtunut. Siitä asti kävin siellä seurakunnassa, ja myöhemmin liityin Toronton Saalemiin.

Vuonna 1980 menin kasteelle. Se tapahtui kotikokouksessa ystäväni Mäkelöiden luona, jotka olivat tulleet uskoon

samoihin aikoihin kun minä. Oli hieno kesäilta. Uimaranta tyhjentyi aivan. Siitä se sitten lähti ja Herra on ollut uskollinen. Omat vaikeuteni minulla on ollut, mutta en ole antanut periksi.

Mitä haluaisit sanoa Todistajan lukijoille?

Kannattaa kilvoitella ja kertoa uskosta toisille. Meillä on itsekullakin erilaisia "todistuksia" ja ehkä minulla se on voimakkain todistus kun paranin. Olin loukkaantunut pahasti ja lääkäri sanoi, että sinä et voi jatkaa töitä enää. Mutta Herra auttoi ja minun käteni paranivat ihmeellisellä tavalla. Tämän avulla olen saanut kertoa ihmisille Jumalan uskollisuudesta ja Hänen armostaan. Hän ei meitä koskaan jätä, meillä on valtava Jumala, hyvä ja uskollinen.

SEPPÖ LEINONEN
KOONNUT OUTI ALOPAEUS

"Hän pitää teistä huolen"

Viime kesänä Jyväskylässä käydessämme saimme vierailta Irja ja Reijo Hämäläisen kodissa. Saamme tässä lukea Irjan kertomana heidän perheensä vaiheista. Nykyinen asuinpaikka on Lahti. Irja Hämäläinen os. Lahtinen syntyi Sysmässä vuonna 1948. Hänen isänsä oli saarnaaja ja usein perhe asui rukoushuoneella.

Irja kertoo: Luonnollisesti oltiin mukana kokouksissa ja lastenleireillä ja jo 9-vuotiaana annoin elämäni Jeesukselle. Asuimme Valkeakoskella, ja siellä kävin koulut ja tein myös töitä postissa joulukuireiden aikana, mikä johti siihen, että olin postin palveluksessa töissä 20 vuotta.

Miten tapasit tulevan aviomiehesi?

Kävin pyhäkoulua ja sitten sen jälkeen nuortokokouksissa ja myös nuortenpäivillä. Näissä tapahtumissa tapasin tulevan aviomieheni Reijon. Seurakunnassa oli Rouhaisen perhe. Nuoret menivät heidän kotiinsa usein kokouksen jälkeen, ja kerran siellä oli myös Reijo Hämäläinen. Jostain syystä jouduttiin kävelemään yhdessä muutaman kilometrin matkan kaupunkiin. Siitä se seurustelu sitten alkoi. Niihin aikoihin perheeni muutti Lohjalle. Rakkaus kesti eron ja Lohjalla vietettiin häitämme vuonna 1965. Isäni siunasi meidät avioliittoon. Perustimme kodin Ylöjärvelle missä Reijo sai uuden työn. Ihmeen kautta saimme vuokratuksi omakotitalon yläkerrasta pienen huoneiston. Olimme tosi onnellisia. Sain työpaikan Tampereen postista. Esikoistyttyremme Heli syntyi vuonna 1968.

Siihen aikaan oli muuttoliikettä Kanadaan ja mekin ajattelimme lähteä sinne, kos-

ka Thunder Bayssa asuivat isäni sisko, Ester Mäkelä ja serkkuni Tellervo. Hakemukset laitettiin ja pitkälle asiaa hoidettiin. Samanaikaisesti Reijo oli laittanut työhakemuksen erääseen kansainväliseen firmaan. Kanadaan emme kuitenkaan saaneet muuttolupaa, mutta kohta tuli tieto, että Reijo sai tuon työpaikan. Ymmärsimme, että kun yksi ovi sulkeutuu, taivaan Isä aukaisee meille uuden oven. Sanakin sanoo, että Hän johdattaa niitä, jotka kulkevat rukoillen. Muutimme Tampereelle. Siellä syntyivät Essi -73 ja Veli Matti -74. Rakensimme itsellemme talon ja meille syntyi vielä yksi poika Einari vuonna 1979.

Kerrotko mitä tapahtui kun Einari syntyi.

Ensin kaikki tuntui menevän hyvin. Sanottiin että tuli 10-pisteen poika. Mutta, kun isä tuli lasten kanssa katsomaan uutta vauvaa, laittoi hän merkille, että vauvan leuka tärisi ja hän valitteli ja pyöritti päätään. Hän ei sanonut minulle mitään siitä. Yöllä yhden aikaan, omassa huoneessa nukkuessani, tuli kättilö hädissään herättämään minut ja sanoi: "Hämäläisen rouva, keskolasta on soitettu, että teidän vauvanne on ruvennut kouristelemaan." Olin järkyttynyt ja sanoin hoitajalle että haluan olla yksin, mutta hän sanoi ettei jätä äitiä yksin. Sanoin myös, etten halua lähteä katsomaan omaa vauvaani kun hän tekee kuolemaa. Hoitaja pyysi minua lähtemään toimistoon, että voin sieltä soittaa miehelleni. Reijo vastasi puhelimeen ja kerroin tilanteen. Siinä itkettiin ja rukottiin, ja sovittiin että mennään aamulla yhdessä vauvaa katsomaan. Lääkäri oli saanut kouristukset loppu-

maan yöllä.

Tuli aika mennä lääkärin vastaanotolle. Emme uskoneet että tilanne oli niin vakava. Selkäydinnäyte oli punaista, vauvalla oli ollut syntymän jälkeinen aivoverenvuoto vasemmassa aivolohkossa. Leikkausta ei tehty. Kun lapsi oli tuotu minulle ensimmäisen kerran olin huomannut, että hänellä oli kipuja, ei jaksanut syödä ja oli hyvin rauhaton. Vauva jäi sairaalaan keskolaan, vaikka ei ollutkaan keskonen. Hän oli sairaalassa monta kuukautta. Lääkärit pyysivät meitä varautumaan siihen, että tästä lapsesta tulee laitoslapsi, eikä hän tule puhumaan eikä kävelemään. Se oli

Kuninkaan Pojan häät

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä."

Tämä tuttu raamatunpaikka todistaa, että Jumala on valmistanut pelastuksen kaikille Jeesuksessa. Kaikki on valmista, kaikki on jo täytetty, mutta asioissa on aina kaksi puolta. Täällä maailmassa, esimerkiksi kaupankäynnissä, on myyjän ja ostajan puoli asioissa. Näissä taivaallisissa on auttajan ja vastaanottajan puoli. Jumala on tehnyt niin, että me ihmiset saamme vastaanottaa. Jeesus puhui vertauksessa kuninkaan pojan häistä näin: "Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka laittoi häät pojallensa. Hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla." Jos täällä kaupungissa järjestettäisiin ilmainen piknik kaikille, jättäisikö hyvän tilaisuuden käyttämättä? Miksi ihmisessä ihmiset eivät tahdo ottaa vastaan taivaallista kutsua, vaikka kaikki on valmista ja ilmaista, sitä ihmettelen. Vertauksessa Jeesus jatkaa: "He eivät siitä välittäneet, vaan menivät pois, kuka peloilleen, kuka kaupoilleen." Ethän sinä lukijani halua olla niin ajattelematon, ettet välitä siitä niin ylen kalliista pelastuksesta, joka on meille kaikille valmistettu ja johon meitä oikein henkilökohtaisesti kutsutaan? Tottakai sinäkin haluat kutsuvieraana saapua kerran Kuninkaan Pojan häihin. Meillä jokaisella on oma peltomme ja kaupparamme hoidettavana täällä ajassa. Mutta hoidetaan ensin se tärkein, iankaikkisuusasia. Kukaan toinen ei voi hoitaa sitä puolestasi. Nämä maalliset asiat hoituvat ajallaan. Jumala on jo hoitanut oman osansa, oletko sinä hoitanut vastaanottajan puolen? Pidä ystävänä huoli siitä, että kun sinä kerran lähdet tästä ajasta, niin jälkeen jäävät saavat sanoa: "Hän hoiti asiansa kuntoon. Hän vastasi Jumalan kutsuun ja on mennyt taivaallisiin häihin."

RITVA SAUKKO

JATKUU SIVULLA 8

Kehotuksia

Viime keväänä sain puhelinsoiton uskonveljeltäni Matti Laitiselta, joka oli muuttanut Thunder Baysta British Columbiaan "nuorikkonsa" kanssa eläkepäiviä viettämään. Soitto oli sikäli harvinainen, että Matti kehotti minua poikkeamaan sairaalassa tervehtimässä erästä entistä työtoveriamme, jonka hän kertoi elelevän viimeisiä aikoja, syöpään sairaantuneena. Matti oli pitänyt yhteyttä viireillä, siten tuntien miehen nykytilanteen paremmin kuin minä. Tunsin kyllä hänet hyvinkin, kun 50 vuotta sitten olimme työssä samalla metsäkämpällä ja kuljimme samaa matkaa viikonloppuisin minun autollani. En ollut tavannut miestä "juttuetäisydeltä" vain joskus kaukaa tervehditty, sen jälkeen kun Matin kanssa samoihin aikoihin vuonna 1965 tulimme uskoon.

Lupasin mennä "jonakin päivänä" mutta hetken puheltuamme kuitenkin lupasin, "mennä huomenna". Heti puhelun lopetettuamme alkoi sisälläni kova taistelu menäkö vai: "Ethän sinä nyt voi mennä kun et ole ennemmin huolehtinut. Nytkö sinne kuolevan viereen." Mitä voisin tai osaisin sanoa, kun tiesin miehen elämäntavoista, joihin ei ollut muutosta tullut. Kerroin asian Saara-vaimolleni, ja hänkin kehotteli, että kyllä sinun pitäisi mennä, kun lupasitkin.

Seuraavana aamuna, keskiviikkona, luimme tapamme mukaan Raamattua ja olimme rukouksessa. Olin toivonut saavani jonkun ohjaavan sanan matkalle sairaalaan. Olin kuin tyhjässä, ovettomassa huoneessa, mutta sitten tuli kuin kuiskauksena sanat: "Vie terveisiä entiseltä työkaverilta, Matilta." Siinäpä se! Sairaalassa

löysin ilmoitetun huoneen, mutta nähtyään vuoteella lepäävän miehen en tuntenut häntä. Palasin varmistamaan osaston hoitajalta, joka vakuutti henkilön olevan kysytty mies, ainoa huoneessa. Palattuani huoneeseen mies oli jo herännyt. Tervehdin ja kysyin vielä varmuudeksi: "Oletko sinä Viljo?" Hänen vastattuaan tunsinkin jo äänestä vaikka en kasvoista.

Kerroin nyt terveiset Matilta ja esitelin: "Muistatko minut, Eljaksen?" "Joo, Rossin Eljaksen. Kyllä, asutko vielä Nipikassa? (Nipicon) – eihän se ollut kun Intolassa, joo, joo." Kysyin: "Muistatko vielä kun Matti ja minä tulimme uskoon kymmeniä vuosia sitten ja käymme nytkin jatkuvasti kirkossa uskovaisina miehinä." "No, kaikki kaverithan sen tietää."

"Veijo, kun nyt tämä sinun tilanne on tällainen, niin oletko sinä ajatellut näitä asioita, että mitä tämän jälkeen?" "Kuule, kyllä tässä tilanteessa ajatellaan niitä asioita. Kun on niin kuin näet." Näinhän minä. Tuntui, kuin minulta loppuisivat sanat, mutta sitten välähti: "Saanko kertoa merkillisen unen jonka näin viime talvena, jaksatko kuunnella?" "Kerro pois, kuuntele kyllä."

Aloin kertoa, kuinka olin olevinani taivaan vastaanottohuoneessa jonottamassa sisälle pääsyä tyhjien käsin. Toisilla oli syliä täynnä suosituksia ja ansioita, minulla ei mitään. Jotakin oli olevinaan, mutta mikään ei pysynyt käsissäni. Yritin piilotella toisten takana ja laskin toisia ohii, mutta lopuksi jouduin kuitenkin tutkijan eteen. Minulta pääsi itku. Viimein sain sanotuksi, ettei minulla ole mitään muuta kuin Jeesus. "Se riittää, vastattiin. Mene tuosta ovesta sisään." Heräsin unesta omassa sängyssäni ja valtava ilo ja rauha täytti koko miehen. Itkin ilosta. Kertomuksen jälkeen sanoin Veijolle: "Minä ajattelen, että sinä

ja minä, molemmat olemme samassa tilanteessa, ei minkäänlaista suositusta tai ansiota päästä taivaaseen muuta kuin turvata Jeesukseen. Niin kuin Raamattu sanoo: "Armosta te olette pelastetut, uskon kautta." Lopetettuani mies hengitti kuuluvasti, käänsi kasvonsa pois päin, kohti ikkunaa, olimme hiljaa. Hetken päästä hän kääntyi kohti ja sanoi hiljaisella äänellä, melkein kuiskaten: "Niin kai se on, niin, niin."

Näin miehen silmissä kyöneleet enkä osannut muuta kuin kysyä, että voisinko ottaa hänen asiansa rukousaiheeksi ja tulisin parin päivän perästä taas käymään. "Kyllä se sopii, tule pois." Hyvästelimme ja lähdin.

Kävellessäni sairaalan mutkaisia käytäviä heräsi mielessäni kysymys: "Miksi lähdit nyt, jospa mies olisi halunnut pelastua? Tulenhan minä ylihuomenna uudestaan," vastailin omaan kysymykseeni. Ehdin jo aivan hissin eteen, kun "kuulin" tai tunsin komennon: "Seis! Käänny takaisin ja rukoile nyt eikä ylihuomenna!" Hämmästyin –paremminkin säikähdin tätä sanomaa. En mennyt hissiin vaan jäin käytävälle seisomaan, mutta samassa tuli toinen komento: "Palaa takaisin ja rukoile nyt." Hieman epävarmana lähdin kuitenkin"mutkittelemaan" takaisin ajatel-

len, että mitähän hoitajat tuumaavat kun ukkeli tulee takaisin.

Huoneeseen tultuani sanoin hämmästyneelle potilaalle, että tulin kuitenkin nyt takaisin kun sain komennon palata rukoukseen juuri nyt. "Sopiiko sinulle?" "Ihan hyvä, rukoile pois." "Kuule Veijo, tahtoisitko sinä yhtyä ja rukoilla minun mukana?" "Tehdään niin." Johdattelin Jumalan suureen armoon luottaen yhteisen rukouksemme taivaallisen armoistuimen eteen, vaikka kovin köyhältä tuntui. Tiesin ja tunsin sairaan olevan mukana. Kun lopetettuamme Veijo ojensi kätensä ja sanoi lähtiäisiksi sanat: "Minulle ei ole koskaan tapahtunut mitään näin hyvää." Olin varma hänen mukanaolostaan. Nuo sanat painuivat syvälle. Voi kuinka olin onnellinen, kun olin totellut kehotusta palata rukoilemaan. Kädenheilautus, nähdäänpä perjantaina.

Perjantaina olin jälleen sairaalassa lupaukseni mukaan. Tullessani huoneeseen tajusin heti, että olin tullut liian myöhään. Kutsuin potilasta nimeltä, mutta ei mitään vastakaikua. Palasin käytävälle ja kysyin tapaamaltani hoitajalta tilannetta. Vastauksena oli: "Sairas ei reagoi enää millään tavalla, eikä voida sanoa sen enempää." Kiitin ja lähdin.

Seuraavana päivänä, lauantaina sain jälleen puhelinsoiton Matilta. Hän ilmoitti saaneensa tiedon, että Veijo on siirtynyt ajan rajan taakse varhain perjantai-iltana. Siis kohta sen jälkeen, kun olin käynyt sairaalassa, aikomukseni vielä keskustella ja rohkaista häntä.

Tapahtunut on tuonut mieleeni monia kysymyksiä, joihin en ole löytänyt vastausta. Kuitenkin uskon Veijon saaneen "ryöväriin armon" aivan viime hetkillä. Ihmettelen yhä, kuinka Jumala käyttää monia tapoja ja "kehotuksen sanoja" toimittaessaan pelastuksen sanomaa eteenpäin aivan yhdellekin ihmiselle. Suuri, ihmeellinen, armollinen, rakastava Isä!

ELIAS ROSSI

Ylistyskoulu – 12 Ylistyksen voima - 5

Kuningas Daavid on yksi Raamatun tunnetuimpia henkilöitä. Hän oli Jumalan sydämen mukainen mies, rohkea sotilas, taitava puhuja, lauluntekijä ja lahjakas muusikko. Raamattu ei kerro meille minkä ikäisenä Daavid alkoi soittaa kanneltaan, mutta 1. Sam. 16. luvusta voimme lukea että Daavid jo teini-ikäisenä oli taitava kanteleensoittaja, ja hänen lahjansa avasivat ovet kuninkaan palatsiin asti.

Herran Henki oli tässä vaiheessa poistunut Saulista hänen jatkuvan tottelemattomuutensa vuoksi. Saul, joka oli nauttinut Pyhän Hengen voitelusta elämässään, koki nyt sen sijaan pahan hengen vaivaavan häntä päivin ja öin. Luemme 1. Sam 16:15,16: "Niin Saulin palvelijat sanoivat hänelle: "Katso, Jumalan lähettämä paha henki vaivaa sinua. Käsketään vain herramme, niin palvelijasi, jotka ovat edessäsi, etsivät miehen, joka taitaa soittaa kannelta, että hän, kun Jumalan lähettämä paha henki tulee sinuun, soittaisi sitä, ja sinun olisi parempi olla."

Taitavaa soittajaa lähdettiin etsimään koko maasta, ja kaikkien ehdokkaitten joukosta löydettiin Daavid. Daavidista sanottiin, että hän oli kelpo mies, sotilas, ymmärtäväinen puheiltaan ja kaiken lisäksi hän oli komea! Mutta kaikkein tärkeintä mitä hänestä tämän lisäksi sanottiin,

olivat seuraavat sanat: "Herra on hänen kanssaan."

Voin kuvitella, että Daavid vietti pitkiä päiviä lampaitten kanssa. Kun hänen ei tarvinnut kaitsea lampaitaan, hän otti esille kanteleensa ja soitti sitä, ei pelkästään omaksi huvikseen, vaan myös Herransa iloksi. Ehkä jotkut rakkaimmista Psalmeista, kuten Psalmi 23, syntyivät jo hänen nuoruusvuosinaan. Kun hänen maisemansa nyt muuttuvat radikaalisti pelloista kuninkaan linnan loistoon, hän ei tuonut pelkästään mukanaan kannelta, hän kantaa mukanaan elävän Jumalan läsnäoloa. "Niin usein kuin Jumalan lähettämä henki tuli Sauliin, otti Daavid kanteleen ja soitti sitä; silloin Saulin oli helpompi ja parempi olla, ja paha henki väistyi hänestä" (Sam. 16:23).

Musiikki on itsessään terapeutista. Se voi hoitaa ihmisen sielua ja mieltä, mutta musiikki ei saa pahoja henkiä väistymään, jos se ei ole Pyhän Hengen voitelua. Miksi pahan hengen oli väistytävä kun Daavid soitti? Koska Herra oli Daavidin kanssa! Koska Herra oli voidellut Daavidin! Voimme soittaa pianoa, kanteletta, rumpuja tai mitä tahansa instrumenttia kunnes kädet ovat punaisia ja ihmisten korvat yhtälailla. Mutta jos musiikkimme ei ole voideltua, se ei saa aikaan hengellisiä tuloksia.

Muistan tapauksen Ruotsista, Boråsin (ruotsalaisesta) helluntaiseurakunnasta, jossa palvelin kouluevankelistana ja ylistyslähetyssaarnaajana yhteensä 2 vuotta. Oli ensimmä-

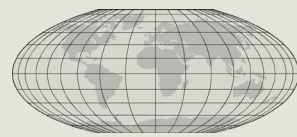
mäinen adventti, ja ajattelimme johtavan pastorin kanssa, että toimimme hieman eri tavalla verrattuna perinteiseen kaavaan. Sijoitimme hoosianna laulut saarnan keskiosaan, ja teimme siitä noin 15 minuutin ylistysosuuden. Pastori pyysi kansaa seisomaan, ja aloimme ensimmäisen laulun sovittuun tapaan, ensin rummuilla, ja kohta muut instrumentit tulivat mukaan. Salissa istui nuori mies joka oli yrittänyt auttaa saatananpalvoja, mutta oli prosessissa itse masentunut kovin. Kun aloimme soittaa, ja trumpetin ja pasuunan soittajat alkoivat soittaa osuuttaan (ennen kuin kukaan vielä lauloi), Jumalan voima aivan iski häneen voimalla. Hän kaatui penkkiin, ja koki miten masennus väistyi hänestä hetkessä! Hän tuli kokouksen jälkeen intoa täynnä todistamaan kokemuksestaan.

Haluaisin haastaa kaikki laulajat ja muusikot etsimään ja vaalimaan Pyhän Hengen korvaamatonta voitelua elämässään! Hengellisen musiikin, oli se sitten ns. ylistysmusiikkia tai ei, tulisi aina kantaa Pyhän Hengen voitelua. Kun soitamme ja laulamme, pahoilla hengillä tulisi aina olla niin paha olla, että niiden tulisi väistyä ihmisistä, jotka ovat niiden vaivaamia. "Kun Herran Henki valtaa minut, mä soitan kuin Daavid." Kun soitamme ja laulamme, pimeys väistyy ja Jumalan valtakunta tulee!

PASTORI PETRI KOSONEN

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Sandaalien vaellus

Havanan keskustassa Kuubassa

Zelalem laittaa sandaalit jalkaansa.

Connaught Place (Rajiv Chowk), New Delhissä, Intiassa sijaitsee kaupungin keskustassa. Paikka on kaupungin liikekeskus ja kaikenlaisen toiminnan keskeinen alue. Alue on ympyrän muotoinen ja sen keskustassa, maan alla on suuret kauppa- ja liikekeskukset monessa kerroksessa ja eri kokoisissa ympyröissä. Connaught Place:ssa saa ostaa melkein mitä haluaa ja tavaraa on myynnissä mahdolliset määrät. Niinpä eräällä Intian matkalla, joku vuosi sitten, menin Connaught Placille kaupungin uudella Metrolla.

Lähinnä halusin kokeilla, kuinka kaupungin upouusi metro toimii ja ehkäpä ostaisin Connaught Placistä jotakin itselleni. Tarjolla oli suunnaton määrä vaikka mitä. Todella valikoimisen varaa oli. Kauppiat olivat rohkealla mielellä intialaiseen tapaan ja olivat kintereilläni melkein joka askeleella. Olen itse ollut aikoinani kenkäkauppias ja niinpä mielistyin eräisiin sandaaleihin, joita kauppias minulle esitteli. Kauppias sanoi sandaalien hinnan olevan 1,000 IR. Tiesin, että siitä hinnasta alkaa tinkiminen. Yleisintä on, että tavarat pyyntö hinnasta maksetaan vain osa. Olen tämän oppinut eri puolilla maailmaa matkatessani jo vuosia sitten. Hinnasta kiisteltiin aikansa ja lopulta maksoin 250 IR (noin \$5.00). Ostaja ja myyjä olivat iloisia sovitusta hinnasta ja ystävälli-

syydestä. Siitä alkoi sandaalien vaellus. Hotellissa laitoin uudet sandaalit heti jalkaani ja niin niillä sitten käveltiin likaisilla ja pölyisillä intialaisen kaupungin teillä. Kohta ne näkivät intialaista todellisuutta kun matkani suuntautui eri maaseutukyläihin. Sandaalit olivat mukana evankeliumin viemisessä monissa Intian tilaisuuksissa. Jostain tuli mieleeni alttiuden kengät, sellaisessa virassa ne nyt palvelivat.

Sandaalit saapuivat Kanadaan ja sielläkin ne saivat liikkua monissa paikoissa kesän aikana. Talven aikana Kanadassa sandaalit saivat levätä, ei ollut käyttöä kylmässä ja lumisessa ilmastossa. Eräänä tammikuun päivänä katselin sandaaleita komerossa ja päätin ottaa ne mukaani Kuubaan. Siellä sandaaleilla olisi paremmin käyttöä ja ne olisivat hyvässä työssä mukana. Kuubassa vierailimme eri seurakunnissa ja veimme avustusta sinne missä sitä kipeimmin tarvittiin. Keskustelin hotellin virkailijan kanssa ja hän tarvitsi kenkiä. Lupasin hänelle sandaalin, josta juuri sillä hetkellä olivat jalassani. Tein sopimuksen, että seuraavana aamuna, ennen kotiin lähtöä antaisin sandaalit hänelle. Virkailija ei ollutkaan töissä seuraavana päivänä, vaan oli tullut sairaaksi, joten sandaalit matkustivat takaisin kotiin Kanadaan.

Helmikuussa oli Talvipäivät Floridassa, ja jälleen sandaalit tulivat matkaan. Thunder Bayn saarnaaja ihastui sandaaleihin ja koska hänellä ei ollut kuin yhden jalkineen mukana juhliilla, niin tarjosin hänelle sandaaleitani käytettäväksi siellä oloaikana. Sandaalit olivatkin mukana raamattutunneilla ja herätyskokouksissa, hyvällä mielellä, jopa niin hyvällä, että tarjosin sandaaleja saarnaajalle omaksi. Saarnaaja riemastui asiasta ja lupasi viedä ne mukanaan Thunder Bayhin. Asia kuitenkin muuttui, kun oli liikapainoa kotiin vietävänä, ja sandaalit löysivät itsensä jälleen matkaamassa minun mukana pohjoiseen, kylmään kaupunkiin.

Matka Etiopiaan oli vuorossa kesällä, ja taas sandaalit lähtivät mukaan. Nyt olivat kysymyksessä suuret herätyskokoukset ja tämä olisi erikoinen matka, jossa evankelista Barry Moore tulisi saarnaamaan suurille ihmismassoille. Niin olikin, kansa oli liikkeellä ja samoin olivat sandaalit. Matkustettiin maassa ja pidettiin monia herätyskokouksia,

joissa monet antoivat elämänsä Herralle ja saivat syntinsä anteeksi Jeesuksen täytetyssä työssä. Tätä iloa nyt seurasivat sandaalitkin.

Eräällä torialueella sandaalit seurasivat ihmisten vaellusta sinne ja tänne ja sandaalien omistaja päätti, että olisi hyvä, jos sandaalit saisivat sieltä jostain uuden omistajan, sellaisen joka niitä todella tarvitsisi. Niin siinä sitten kävi. Tällä kertaa minä palasin kotiini Kanadaan ja sandaalit jäivät Etiopiaan.

Zelalem on miehen nimi, joka on todella onnellinen uusi sandaalien käyttäjä. Hän on puskapappitoiminnan opettaja ja suomalaisten tulkki kokousten ja seminaarien pidossa. Jo jonkun aikaa hän oli katsellut sopivan hintaista, pehmeäpohjaista sandaaliparia, mutta ei ollut vielä löytänyt. Eräänä päivänä asia tuli puheeksi ja sandaalit siirtyivät kohta hänen jalkaansa. Ne sopivat täydellisesti. Opettaessaan Zelalem laittaa aina sandaalit jalkaansa. Kuulemma jalat eivät väsy lainkaan, kun jalassa on pehmeät sandaalit. Usein hän joutuu seisomaan kuusi tai seitsemän tuntia päivässä luokan edessä, joko itse opettaen tai toisia tulkaten. Kun seminaari kestää koko viikon on sandaalien arvo ja rooli todella merkittävä. Harar, Bahar Dir, Ziway, Aleda Wondo, Awassa, Aroressa ja monet muut paikat ovat jo sandaaliparille tuttuja. Ja koko ajan ne vierailevat uusilla paikkakunnilla. Matka jatkuu. Zelalem nimi merkitsee "iankaikkisuutta". Zelalem toivookin, että nämä sandaalit kestäisivät, no jos ei aivan iankaikkisesti, niin kuitenkin hyvin pitkään. Niin, kyllä niitä voidaan nyt todella hyvällä syyllä kutsua "alttiuden keniksi".

ERKKI INKILÄINEN

Hetkiä elämästä

Kahden maan kansalainen

On olemassa laulu nimeltään Kahden maan kansalainen. Synnymme tänne maan päälle eri olotiloihin ja eri maihin. Monien meidän elämässä on käynyt niin, että muutamme johonkin toiseen maahan ja saatamme saada myös sen uuden maan kansalaisuuden. Näin kävi kohdallani kun vuonna 1968 silloisen pienen perheeni kanssa, lähdimme Kanadan maahan. Appeni vastaanotti meidät siellä. Hän tuli vaimonsa kanssa Vancouverin kentälle autoineen, ja toi meidät Vancouverin saarelle Ladysmithiin, jossa he asuivat perheineen. Jos nyt menen siihen kaikkein tärkeimpään, niin uskon että olen jo kolmen maan kansalainen, ainakin tulevaisuudessa, kun tulee aika jättää tämä maa.

Leo vaimonsa Orvokin kanssa

En tiedä olinko karkumatkalla Jumalaa vai en. Hän löysi minut kuitenkin vuonna 1979 Victoriassa asuesani. Tuli minullekin, niin kuin monelle joskus elämän varrella niitä tavallisia raskaita ongelmia, joihin en tässä puutu sen enempää. Joskus kun lenkkeilin yliopiston metsissä, etsin sopivia, vahvoja oksia kuusissa, mihin voisin narun ripustaa. On helppo arvailla, miksi. Tuli päivä, kun tapasin naapurin rouvan, joka kertoi että hänen miehensä käy soittamassa haitaria Pelastusarmeijan tilaisuuksissa

sunnuntaina ja maanantaina. Menin maanantai-iltana mukaan kuuntelemaan. En ollut edes aiemmin tiennyt, että hän soittellee ja oli joskus soitellut tanssipaikoissakin. Saarnaaja kai "tiesi" saarnata juuri sillä tavalla mikä sopi minun tilanteeseeni. Usko Jeesukseen ja Raamattuun astui elämäni kohta tämän jälkeen, vaikkei juuri siinä paikassa. Olen Herralle kiitollinen ja iloinen siitä, että se tapahtui silloin. Elämäni muuttui! Monia hyviä, siunaavia hetkiä olen saanut kokea niin kuin monet, jotka ovat ottaneet Jeesukseen vastaan elämänsä. Sanottakoon vielä, että se tapahtuma oli Kanadan kiitospäivän aikana. Pari viikkoa sitten oli taas se päivä, ja mieleeni tuli että voisin vaikka hieman "juhlia". Taisi tulla keitettyä "kahveet".

Lienee paikallaan sanoa, että olen jo kuusi vuotta asunut taas Suomessa. Avioiduin täällä ja olen pitänyt olostani. Se on kai se tuttu kieli ja monet tavat ja perinteet. Olen mielenkiinnolla seurannut TV7:n ohjelmia tietokoneen kautta. Ne ovat siunaavia ja samalla opettavaisia. Ei aika riitä kaikkia katsomaan tai kuuntelemaan, niin paljon on valikoimaa siellä. Ja, ovathan ne erilaiset kirkot ja seurakunnat tässäkin maassa joihin on mukava kiiruh-taa. Toivotan lukijoille Herran hellää sinausta.

LEO KÄRPPÄ

Kuka vielä muistaa?

toi rakkautta ja huolenpitoa pojallamme, koska emme saaneet mennä hänen luokseen. Vain ikkunan takaa saimme häntä katsoa. Kyllä meillä oli kysymyksiä Herralle! Vihdoin saimme poikamme kotiin. Häntä piti kylvettää usein lämpimässä vedessä, hieroa lihaksia ja tehdä voimisteluliikkeitä ym.

Sisaresta, joka tutustui poikaamme sairaalassa, saimme ihanan ystävän. Äitini oli rukoillut, että saisin ystävän, joka joskus voisi olla lasten kanssa, että pääsisin Herran huoneeseen. Porin helluntaiseurakunnassa saimme kokea herätystä, niin myös muissakin seurakunnissa. Porissa oli herätyksen aika, vaikka polio, lapsihalvaus teki ikävää työtään koko Satakunnan alueella. Lähetystyö elpyi voimakkaasti, aloi-

Timo sisarensa kanssa Israelissa

Poikamme Timo 2 1/2 vuotta sairaalasta päästyä

Kuka vielä muistaa kun 50 vuotta sitten oli vakava lapsihalvausepidemia Suomessa kuten monessa muussakin maassa. Perheemme oli pakkaamassa pientä omaisuuttamme Tampereella, kun saimme kaksi sisarta seurakunnasta vieraaksemme. He halusivat hyvästellä meitä ennen muuttoa. Heillä molemmilla oli kuumetta, eivätkä he tienneet kantavansa poliosairautta. He sairastuivat, toisella heistä kädet halvaantuivat. He kuntoutuivat myöhemmin.

Mieheni oli kutsuttu Porin Helluntaiseurakunnan työntekijäksi ja muutaman päivän kuluttua olimme Porissa. Vanhin poikamme sai kuumeen, oli hyvin väsynyt, niskaa särki, koko lapsi oli ihan vetelä. Rukoilimme, olimme epätietoisia mitä tehdä. Tunsimme, että olimme tehneet oikean ratkaisun tulla Poriin. Mitä Herra haluaa meille puhua lapsen sairauden kautta?

Äitini tuli Tampereelta auttamaan meitä muutossa. Kun hän näki kuumaisen poikamme hän sanoi, että viekää hänet heti sairaalaan. Siellä sitten todettiin että pojallamme oli lapsihalvaus. Ambulanssi oli yötä päivää valmiina, sillä jos halvaus menisi keuhkoihin, niin hänet pitäisi viedä kiireesti Turkuun, koska Porin sairaalassa ei ollut kaikkia laitteita ja koneita. Porissa ja muuallakin kuoli paljon lapsia ja aikuisia lapsihalvaukseen 50-luvulla. Seurakunnan kuorolaisistakin moni sairastui. Eräs nuori mies sairastui niin vakavasti, että istui rullatuolissa elämänsä loppuun asti.

Seurakunnassa rukoihtiin palavasti vakavan tautiepidemian tähden. Herra auttoi meitä, vaikka joskus ihmettelimme missä päin Herramme liikkuu. Porin sairaalan lastenosastolla oli seurakunnasta eräs miellyttävä sisar työssä. Hän an-

tettiin kesäleirit, ym. Näytti siltä, että Herra herätteli meitä pieniä ihmisiä monella eri tavalla.

Suuri kiitosaihe on, että poikamme tervehdyi. Hän opiskeli tietokonealaa ja teki Tukholmassa J.B.M. tehtaalla erikoisen löydön, ja sai siitä kunniakirjan ja rahapalkinnon. Poikamme kävi upseerikoulun Niinisalossa ja oli monta kuukautta Siinailla rauhanturvajoukoissa, jolloin tutustui rakkaudella Israeliin. Hän oli myös tulkkina Ruotsin rauhanturvajoukoissa Siinailla. Usko Jeesukseen auttoi "kaikenlaisina" päivinä. Hän on odottamassa ylösnousemuksen aamua isänsä kanssa.

LEILA TOIVIO

Tuskien risti

Oi katsohan ristiä, raskasta niin se tuskana painanut, on harteisiin, sen antanut ihminen, on lahjanaan myös syyttömän nauliten siihen tuohon tuskia, tuottavaan ristiin.

On ristissä toivo, sen uhrissa armo tie ainoa Autuuden maille, jos löydä et Golgataa, syntien hautaa jäät Taivaista riemua vaille....

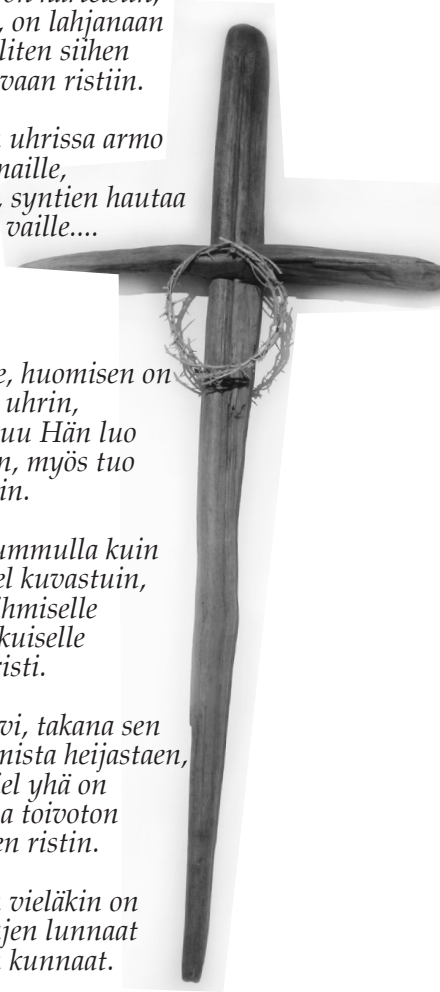
Vaan ainoa toivomme, huomisen on käsi siunaava, alttari uhrin, anteeksi antaen, saapuu Hän luo sulle Armonsä maljan, myös tuo maljansa tuskien ristin.

Oi katsohan ristiä, kummulla kuin se hohtavi iltahan, siel kuvastuin, on lahjana suotu, se ihmiselle ja porttina, päivälle ikuiselle tuo tuskia, tuottava risti.

Niin kirkkaana loistavi, takana sen säteet Taivahan, huomista heijastaen, kutsuen luoksensa, siel yhä on juurelta rauhansa, saa toivoton tuon tuskia tuottaneen ristin.

Se voimana Taivahan vieläkin on siinä maksettiin sielujen lunnaat sen luota saa, elämän kunnaat.

Jorma J. Laine

”Hän pitää teistä huolen”

JATKOA SIVULTA 4

huminen alkoi niin kuin laululla jo ennen kävelyä. Jonkun aikaa me lauloimme toisillemme. Hän kuunteli paljon musiikkia.

Miten sinä suhtauduit siihen että teillä oli sairas lapsi?

Alussa oli hyvin vaikeaa. Halusin vain olla kotona enkä tavata ketään, kun pelkäsin ihmisten reaktiota. Mutta sosiaalihoitaja oli viisas, ja ohjasi minut sopeutumisvalmennuskurssille missä sain tukea ja tavata toisia, joilla oli samanlainen tilanne. Ja se olikin hyvä asia. Siellä pystyin keskustelemaan. Usein olin väsynyt ja nukkumaan mennessä ajattelin, että taas tästä päivästä on selvitty. Kiitin taivaan Isää kun oli antanut voimia tällekin päivälle. Pikkuhiljaa alkoi taakka helpottua. Einari oli sellainen iloinen, valoisa ja naurava, mikä on auttanut moneen asiaan. Jumala on antanut hänelle kaikki hyvät ominaisuudet. Hän on uskossa ja meidän ilopillerimme ja on myös ollut taivaan Isän sanansaattajana, missä hän on ollutkin.

Nyt Einari on jo 32-vuotias ja asuu meidän ilonamme kotona

ja on myös mukana päivätoiminnassa kolmena päivänä viikossa. Hän on niin kuin 6-7 vuotiaan tasolla. Hän on hyvin auttavainen ja osaa tehdä monia asioita. Kun olemme talvet Teneriffalla, Einari on siellä tiimissä mukana, kaataa kahvia, nostaa tuolit ja pöydät terassille ym.

Kun vuodet ovat vierineet mitä ajatuksia tulee mieleesi?

Sellainen kiitollinen mieli on päällimmäisenä, voisi olla huonomminkin. Ei ole tullut katkeruutta. Kyllä joskus tulee ajatus, kun tässä vanhenemme, että tarvitsisimme omaa aikaa. Ammatit ihmiset haluaisivat että lapsen pitäisi itsenäistyä, mutta hän tarvitsee kuitenkin vielä apua. Nyt tietenkin on rukous, että taivaan Isä järjestää Einarin tulevaisuuden, kun itse vanhenemme.

Onko sinulla mitään raamatunpaikkaa joka olisi auttanut vuosien varrella?

”Heittäkää kaikki murheenne Herralle, Hän pitää teistä huolen.”

IRJA HÄMÄLÄINEN

KOONNUT I. ROUHIAINEN

”Oi ihminen etkö sä muistakaan”

Ystäväni kysyi minulta, mitä kuuluu, niin vastasin hänelle Psalmin sanoilla: ”Minun sieluni ikävöittää ja halajaa Herran esikartanoihin, minun sydämeni ja ruumiini pyrkii riemuiten elävää Jumalaa kohti.”

Riemu on joskus ylitsevuotavaa. Kun on saanut maistaa Herran hyvyttä, ei voi olla kertomatta siitä muille. Kuitenkin rakastavan Isän ennättävä armo pitää tasapainossa tänäkin päivänä. Vaikka ajatukseni joskus liitelevät tähtitarhojen taakse, ovat jalkani kuitenkin vahvasti maassa. Ehkäpä harvoin tapaamme iloisia uskovaisia. Yksi syy siihen löytyy Paavalin kirjeestä roomalaisille 9:2: *”...että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni,”* lähimmäisten puolesta, ja Paavaliakin vielä lisäten: *”Oman kansani puolesta.”* Kristuksen mielen valtaamina heistä häräilemme.

Vastuu ilosanoman eteenpäin kertomisesta lepää jokaisen Jumalan lapsen hartioilla. *”Ottakaa joka päivä minun ristinini,”* sanoo Jeesus.” Olette Herran työtovereita, kuninkaallista papistoa, Sana todistaa. Ja kuitenkin todellisuudessa olemme saviastioita – niin surkeita ja säröisiä, halkeamista paikattuja. Mutta Herra on vuodattanut Pyhän Henkensä

meihin, säilyttänyt iankaikkisia aarteita saviastioihin, että voisimme palvella jalossa käytössä kertoaksemme ylösnousesta Herrasta, jonka kautta meillä on pääsy iankaikkiseen kirkkauteen. Hän on kuollut meidän syntiemme tähden ja sovittanut ne Isän edessä. Meidän osamme on vain uskoa, eikä epäillä, ja lähteä seuraamaan häntä.

Jo 750 vuotta ennen Kristuksen syntymää profeetta Jesaja kertoi: *”Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavojensa kautta me olemme parantuneet.”* Tämä on historiallista tosiasiaa, josta Pyhä Raamattu kertoo. Mutta sen syvällisin totuus on salattu ja salattuna pysyy, ellei ihminen pysähdy ja ryhdy kuulemaan ja tutkimaan sitä.

Me ihmiset saatamme usein elämässämme seisoa kultakaivoksen päällä. Ellemme otalapiota ja ala kaivaa maata jalkojemme alta, ei kultasuoni koskaan paljastu. Näin on uskonasioissakin. Jos emme seurustele Jumalan Sanan ja evankeliumin totuuksien kanssa, kuinka voisimme tulla tuntemaan Herran tiet ja hänen tahtonsa. On ristiriitaista sanoa, kyllä minä uskon ja tunnen, että Jumala on,

jos käännämme selkämme Hänen Sanallensa. Saisipa ihminen voiman nousta ja lähteä Elämän Herraa etsimään. Useimmiten Hän tulee vastaan pikemmin kuin luulemmekaan.

Totuus on kuin kaukokaipuumme. *Joku sanoo, että haluaisin matkustaa Kanarian saarille. Kerran vielä lähdenkin sinne, sitten joskus kun on aikaa enemmän. Joku toinen sanoo, että en ole niin paatunut, ettenkö joka päivä tekisi parannusta. Minäkin haluaisin pelastua ja päästä Karitsan häihin.”* On kaksi eri asiaa sanoa haluaisin tai haluan ja lähtisin tai lähden.

Ystäväni, älä viivyttelä! Herra yksin tietää milloin armonaika kohdallasi päättyy. Lähde heti liikkeelle, ettet myöhästy. Ei sinun tarvitse tehdä mitään, ei edes vaihtaa vaatteita. *”Hän omansa riisuu ja pukee.”* Hän pukee yllemme pelastuksen vaatteet, hän kietoo meidät vanhurskauden viittaun ja näin hän omansa tuntee. Kun Jeesus kutsui Matteusta tulliasemalla, sanoi hän vain: *”Tule ja seura minua.”* Ei Matteus edes epäroinyt. Hän nousi ja seurasi Jeesusta. Kuinka suuri asia on se, että Jeesus saisi tulla anteeksiantajana elämäämme.

KERTTU WASELIUS

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. ”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. *”...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa”* (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Parturin pelastus

Jumala rakastaa ihmistä. Sen tähden Hän on valmis ilmestymään ihmiselle vaikka keskellä työpäivää. Vuosia sitten palvelin eräissä kaupungissa olevaa seurakuntaa. Seurakuntana saimme iloita siitä siunauksesta, jonka Herra antoi Sanalleen niille, jotka eivät Jeesusta tunteneet. Saimme kastaa vuosittain Kristukseen useita kymmeniä uskoontulleita ihmisiä. Eri aloilla työskentelevät lähimmäisemme löysivät elämälleen tarkoituksen.

Kaupungin keskustassa oli parturiliike, jonka asiakkaana olin vuosien ajan. Liikkeen omistaja ”Kaija” oli ammatti-ihminen. Hän leikkasi hiuspehkoni kymmeniä kertoja vuosien kuluessa. Hiukseni ovat äärimmäisen hankalat leikattavat, hiuslaatuuni jäykkyyden takia. Mutta Kaija sai leikattua ne kiitettävän siistiksi. Ei siis ihme, että palasin hänen liikkeeseensä yhä uudelleen.

Parturin tuolilla istuessani syntyi hyviä keskusteluja. Ne liikkuvat eri elämän aloilla. Silloin tällöin keskustelimme myös uskonelämään liittyvistä kysymyksistä. Kaija sai tierää, että olen helluntaiseurakunnan työntekijä. Se ei häntä säikäyttänyt. Pidin huolen siitä, etten saarnanut työtään tekeväälle parturille. Luulen, että me uskoa tunnustavat ihmiset puhumme uskostamme joskus ehkä liikaa. Mutta liian vähän on niitä, jotka elävät elämänsä siten, että usko näkyy heidän elämästään! Kaijan kanssa jutellessani hänelle selvisi evankeliumin ydin, pelastus yksin armosta, uskon kautta Kristukseen.

Kaijan yllättävä reaktio

Eräänä myöhäissyksyn aamuna huomasin hiusteni kasvaneen niin, että ne olivat leikkauksen tarpeessa. Kaupungilla asioita hoitaessani poikkesin myös parturiin. Päivä oli synkkä, aurinko piilossa, paksun pilviverhon peittämänä. Syksyisen päivän hämärä oli ahdistava. Mutta Kaijan liikkeessä oli valoisaa. Kirkkaat valot karkottivat hämärän ja pimeyden. Hämmästyin, kun liikkeessä ei ollut yhtään asiakasta odottamassa vuoroaan. Pääsin heti tuolille Kaijan käsittelyyn. Vuosien myötä Kaija oli päässyt ”sinuksi” hankalien hiusten kanssa. Parturin tuolilla istuessani ei liikkeeseen tullut yhtään asiakasta. Ih-

mettelin sitä hiukan, sillä yleensä liikkeessä oli useita asiakkaita odottamassa vuoroaan.

En kuitenkaan ehtinyt miettiä tätä kauan, sillä jälleen virisi vilkas keskustelu. Kaijan saatua työnsä tehtyä maksoin työn ja vedin päällystakin päälleni. Otin lakkini ja käsineeni, sillä aioin lähteä. Silloin, täysin yllättäen, Kaija alkoi itkeä. Hämmästyneenä seisahduin ovella. Tiedustelin kyynelten syytä. Kyyneleitä pyyhkien hän ilmaisi itkun syyn. Hän halusi tulla uskoon! Yllätyin täysin. Riisuin päällystakini ja laitoin sen naulakkoon henkariin. Kysyin saisinko rukoilla hänen puolestaan. Hän oli valmis luovuttamaan elämänsä Jeesukselle! Työhuoneen vieressä oli toinen huone. Se oli huone, jossa hänellä oli mahdollisuus nauttia työn lomassa kupillinen kahvia. Ehdotin, että voisimmeko rukoilla siellä? Hän suostui. Siirryimme huoneeseen. Polvistuimme Jumalan eteen. Rukoilin hänen puolestaan. Julistin syntien anteeksiantamuksen Jeesuksen nimessä ja veressä. Siinä hetkessä parturi Kaija koki uudestisyntymisen ihmeen. Jumalan perhe lisääntyi yhdellä jäsenellä ankeana syyspäivänä. Herra on ihmeellinen! Sanaansa Hän lupaa: *...”minä tuon pelastuksen sille, joka sitä huoaten ikävöitsee”* (Psalmi 12: 6).

Edellä kerrottu on palautunut joskus mieleeni. Eritoten olen ihmetellyt erästä asiaa. Sitä, että parturiliikkeeseen ei tullut tuoloin muita asiakkaita. Oliko niin, että Jumala järjesti Kaijalle hiljaisen hetken, jotta hän sai laitettua ikuisuusasiansa järjestykseen? Sinä, joka et ole vastaanottanut Jeesusta elämäsi Herraksi tee, kuten Kaija vuosia sitten. Etsi Häntä vilpittömällä mielellä rukouksessa. Näin voit saada parhaimman lahjan, iankaikkisen elämän Jeesuksen Kristuksen kautta.

JUKKA JOKISAARI

Vie pois! Vie pois!

Näin huusi kansa Jeesukselle aikoinaan. Ylipapit ja kirjanoppineet huusivat ensimmäisinä ja yllyttivät muuta kansaa huutamaan: ”Ristiinnaulittakoon! Ristiinnaulittakoon!”

Jos Jeesus olisi nyt näkyvästi maan päällä ja tuomittavana, kansa ja uskonnolliset johtajat huutaisivat varmasti ihan samalla tavalla. Sillä yhä suuremmalla volymilla kuuluu nykyisin joka puolella: ”Vie pois, vie pois!”

Jumala, Jeesus ja Raamatun kuolemattomat opetukset, kaikki onnellisen elämän ja tulevaisuuden perustekijät halutaan hyljätä. Yhä voimakkaammin kuuluu huuto, että on aika hävittää uskonnon kahleet, että saadaan elää vapaasti. Pois vanhanaikaiset puheet Jumalasta, synnistä ja jostakin tuomiosta. Muutamassa vuodessa on tultu siihen, että ennen pyhinä pidetyt asiat ja elämäntavat eivät näytä olevan enää minkään arvoisia. Suvaitseminen on kuin vasta löytynyt kimalteleva onnenkivi. Sitä julistavat nyt kaikki, ja se on kaatanut viimeisetkin raja-aidat hyvän ja pahan väliltä. Raamattuun perustavia kristittyjä pidetään suvaitsemattomina ja vanhanaikaisina. Heitä halveksitaan ja syrjitään tässä uudessa muuttuneessa maailmassa.

Silloin alussa ylipappien ja kansan ”vie pois, vie pois” huudot pääsivät voitolle. Jeesus

tuomittiin ja vietiin pois. Hakattu ja häväisty Kristus kantoit itse ristiään kohti Pääkallonpaikkaa. Hän alistui, kun nauvoja ruvettiin lyömään käsien ja jalkojen läpi. Ei uhannut kostolla naulojen lyöjiä. Ja Hän rukoili pilkkaajiensa puolesta ristillä riippuessaan: *”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät.”*

Järkyttävä, kateuteen ja suureen vääryyteen perustuva kuolemantuomio tapahtui. Mutta samalla tuli maksetuksi kaikkien niiden syntivelka, jotka huusivat silloin ja huutavat tänä päivänä: ”Vie pois, vie pois!” Kuinka valtava onkaan Jumalan rakkaus ja armollisuus kaikkia ihmisiä kohtaan. Sama Ristiinnaulitun rukous koskee siis kaikkia tämänkin päivän huutajia. *”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät.”*

Jeesus Kristus ei ole mikään halpa ja kuollut kohtalon uhri. Hän nousi ylös kuolleista ja elää tänä päivänä Jumalan luona taivaassa. Pian tulee aika, jolloin Hän palaa takaisin maan päälle. Ja silloin ”Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, minun edessäni pitää jokaisen polven notkistuman ja jokaisen kielen ylistämän Jumalaa.” Lopullinen voittaja on Ylösnoussut Vapahtaja Jeesus Kristus. Tämä on se evankeliumi, jota vielä julistetaan kaikille kansoille!

L. MYRÄ

Kerrotko toisille?

Joskus olen miettinyt tuota Jeesuksen verstausta palvelijoista joille heidän herransa uskoi omaisuutensa hallinnan matkustaessaan kauas pois (Matt. 25:14-30).

Jumalan lapsina olemme vastuussa Jeesuksen pelastustyön kertomisesta ihmiskunnalle. Joillekin on uskottu monenlaisia talentteja, joiden avulla he voivat johdattaa jopa suuriakin joukkoja Herran tielle. He ahkeroivat herran työssä ja heille vain lisätään mahdollisuuksia, ja he saavat jopa nähdä hyviä tuloksia työstään.

Sitten on se yhden talentin saanut. Pelloissaan hän kaivoi sen maahan ja herransa palattua antoi sen hänelle takaisin. Hänen herransa sanoi häntä pahaksi ja laiskaksi palvelijaksi ja rangaistus oli hirveä. Olen miettinyt, miksi tuo rangaistus oli niin kova. Saihan hänen herransa omansa takaisin, vaikkakin ilman korkoja.

Ehkäpä henkilö, joka vastaanottaa pelastuksen, haluaa pitää tuon kokemuksen vain itsellään. Jos siitä kertoisi toisille voisivat he vaikka nauraa ja pilkata, jopa vihata häntä. Pelloissaan hän kätkee sen ja odottaa herransa tuloa, että voisi sanoa, tässä olen minä, armahdettu syntinen.

Entäpä jos hän olisi asioinut kykynsä mukaan. Rakkaudesta Jeesukseen hän olisi tehnyt kaiken minkä vain ymmärsi ja voi. Heikkoutensa ja puutteensa tuntien, Jumalaan luottaen, vaikka ei niitä tuloksia (korkoja) täällä ajassa näkisikään. Hän voisi sanoa tehneensä kaikkensa,

mutta korkoja ei tullut. Olisiko hänen herransa häntä rangaissut vai armahtanut?

Jokainen olemme Jumalan edessä vastuussa myös siitä, mitä jätämme tekemättä täällä ajassa. Vielä on aika toimia. Seuratessa maailman tapahtumia, aikain merkkejä, voi vain todeta, että Jeesuksen tulo on lähellä.

RITVA SUTINEN

Surematon suru – elämän JARRU

OSA 3: SURUN OIREKIELI

Tässä artikkelisarjassa tarkastellaan suruprosessia. Kuinka kulkea surevan rinnalla pimeään laakson poikki? Kuinka kantaa toinen toistemme taakkoja lisäämättä niitä? Psalmi 6:7-8 kuvailee kokemuksia syvän surun aikana: "Minä olen uupunut huokaamisesta; joka yö minä itken vuoteeni vesille ja kastelen leposijani kyyneleilläni. Minun silmäni ovat huienneet surusta...". Ahdistuksen ja avuttomuuden tunteet ovat tyypillisiä suruprosessin aikana, samoin turvattomuuden tunteet ja paniikki. Menetys on traumaattinen kokemus ja traumaan liittyy aina avuttomuuden tunne. Yleensä myös oma kuo-

levaisuus tulee todelliseksi läheisen kuoleman yhteydessä ja saattaa lisätä pelkoja.

Omaisensa menettäneen yksinäisyyden tunne voi joskus tuntua kuin maailman lopulta, painajaiselta. Ei halua nousta sängystä kun herää, halua nukahtaa uudelleen, ei halua poistua kodista. Sosiaalinen tuki on tärkeää. Jos sureva ei tule sinun luoksesi, sinun tulisi mennä hänen luokseen. Sosiaalinen yksinäisyys on eri asia kuin emotionaalinen yksinäisyys, jonka kanssa sureva voi joutua olemaan pitkän aikaan. On tärkeää, että emotionaalisesti yksinäinen ei ole sosiaalisessa mielessä yksin.

Diagnosoitavissa oleva depressio eli masennus ei ole sama asia kuin läheisen menetykseen liittyvä normaali suru, vaikka suru saattaa pitkittyessään joskus muuttua depressioksi. Depressiossa viha on kääntynyt itseä vastaan ja siihen liittyy myös massiivinen itsetunnon ja oman arvon menetys. Myös normaalissa surussa sureva voi väliaikaisesti menettää itsetuntonsa, saattaen jopa tuntea syyllisyyttä siitä, ettei itse kuollut. Suhtautuminen syyllisyyteen on kuitenkin erilaista. Normaalissa surussa saatetaan kokea syyllisyyttä liittyen menetykseen liittyneisiin tilanteisiin, tekoihin tai tekemättä jättämissiin. Depressiossa syyllisyys ja häpeä ikään kuin verhoavat ihmisen sumun lailla. Masentuneen ihmisen kokemus vääristynyt syyllisyys liittyy myös muihin elämänalueisiin kuin menetykseen. Vaikka siis suru ja depressio saattavat näyttää ulospäin samoilta, niiden aikaansaama sisäinen tila on erilainen. Menetettyä omaista surevan ympäröivä maailma tuntuu köyhältä ja tyhjältä. Depressiivinen ihminen kokee itsensä köyhänä ja tyhjänä. Depressioon liittyy negatiivinen

arviointi itsestä, maailmasta ja tulevaisuudesta. Suruprosessissa suru on surevan normaali kokemus menetyksen jälkeen, prosessi, mikä tulee käydä läpi, jotta elämä voi jatkua menetyksen jälkeen. Elämä siis jatkuu. "Minulla on hyvät ajatukset teitä varten.... minä annan teille tulevaisuuden ja toivon, lupaa Jumala" (Jer. 29:11).

On tavallista, jos sureva ei heti kykene tuntemaan mitään. Tunteettomuuskin on tunne. Kun on liikaa tuskallisia tunteita koettavana, tunteettomuus suojaa kivulta. Shokki, paraneemisprosessin ensimmäinen vaihe onkin yksi kehon ja psyyken puolustusmekanismeista ja suojelee liian suurelta kivulta trauman alkuvaiheessa. Jos tunteettomuuden tunne jatkuu pitkään ja ihminen on kuin syväjäässä tunteiden osalta, se voi merkitä sitä, että shokkivaihe on jäänyt päälle. Tällaista ihmistä tulisi auttaa tunteiden ilmaisuun ja kokemiseen.

Surutyönprosessiin liittyy usein monenlaisia vääristyneitä ajatusrakennelmia. Tyypillistä on epäusko heti menetyksestä kuultua. Surevan on vaikea uskoa tapahtunutta todeksi. Hän saattaa kokea olevansa kuin unessa, odottaen pian heräävänsä painajaisunesta. Hämmennys liittyy myös suruprosessiin, samoin keskittymisvaikeudet, hajamielisyys, ruokahaluttomuus ja häiritsevät mielikuvat liittyen läheisen kuolemaan. On tyypillistä, että sureva kuvittelee, että kuollut läheinen on vielä jossain lähellä. Tutkimusten mukaan suruvista lapsista 81% tunsivat kuolleen vanhemman 'katsovan' heitä vielä kuukausia kuoleman jälkeen. Tunteet ja ajatukset liittyvät yhteen. Syvä masennus liittyykin

usein masentaviin ajatuskuvioihin kuten "en voi elää ilman häntä, elämällä ei enää ole mitään tarkoitusta, ei ole mitään syytä enää jatkaa." Joskus surevan käyttäytymisen muuttuu siinä määrin, että läheisten on sitä vaikea ymmärtää. Sureva saattaa joko vältellä muistoja sisältäviä paikkoja, tilanteita tai aikoja, tai juuri näissä paikoissa vierailu, sekä muistoja sisältävien esineiden pitäminen lähellä tulee tärkeäksi. Jotkut surevat ovat yliaktiivisia, toiset itkevät aamusta iltaan ja ovat apaattisia.

Kyynelillä on tervehdyttävä merkitys. Stressi aiheuttaa kemikaalisen epätasapainon kehoon ja tutkijoiden mukaan kyynelleet poistavat näitä myrkkyjä ja auttavat tasapainon palauttamisessa. Emotionaalisen stressin aiheuttamien kyynelien kemiallinen sisältö on erilainen kuin normaalien kyynelien, jotka aiheutuvat esim. sipulin kuorimisesta. Kyynelleet puhdistavat, ne vapauttavat emotionaalista stressiä. "Minä huudan sinun puoleesi, Herra; minä sanon: Sinä olet minun turvani, minun osani elävien maassa" (Ps. 142:5-6).

HEIDI AHONEN MCKENDRICK

ALOPAEUS, Vilma Erika

Ylennetty kirkkauteen Herransa ja Vapahtajansa Jeesuksen Kristuksen luo, Sault Area sairaalassa, tiistaina, helmikuun 7. päivänä 2012, 91-vuotiaana. Edesmenneen Jari Alopaeuksen rakas puoliso, ja korvaamaton äiti lapsille: Eija Lukkari (puoliso Sakari), Outi Petäinen (edesmennyt Matti), Tapani (Outi), ja Kirsi Korte (Taisto). Rakas mummi lastenlapsille: Mark, Kai (Naomi), Liisa (sulhanen Michael), Melodi, Krystal, Peter, ja Shawna (Rick). Iso- mummi Joshualle. Kaipaamaan myös jäivät monet sukulaiset Kanadassa, Suomessa ja Ruotsissa. Muistotilaisuus pidettiin Suomalaisella Helluntaikirkolla (891 Peoples Rd.) tiistaina, helmikuun 14. päivänä 2012, klo.13. Pastori Veli-Matti Suoperän palveluksessa, äidin maallinen maja kätettiin Greenwood:in kalmistoon odottamaan ylösnousemuksen aamua. "Kallis on Herran silmissä Hänen hurskahtensa kuolema" (Psalmi 116:15). Perhe kiittää muistolahjoituksista Mission Press Societylle. Osanottoviestit: www.arthurfuneralhome.com

KIITOKSET

Sydämellinen kiitoksemme teille, jotka kunnioittitte edesmenneen Vilma Alopaeuksen muistoa ottamalla osaa muistolahjaan Mission Pressin hyväksi.

Mission Pressin toimitus

Kesäkonferenssi

2.- 5. 8. 2012

Torontossa

Tervetuloa juhlimaan idästä ja lännestä,
pohjoisesta ja etelästä!

70 vuotta

Asta Irmeli Rouhiainen
os Laesharju
s. 6.3. 1942
Voikkaa

Irmeli asuu nykyisin miehensä Hannun kanssa White Rockissa, British Columbiassa Paljon Onnea ja Jumalan siunausta toivottavat siskot Armi, Raina ja Airi perheineen.

YHTEYSHENKILÖ INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Anna Annala
53 Shamrock Ave.
South Porcupine ON
P0N 1H0
705.235.2790
aviisi2000@yahoo.ca

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Pentti ja Airi Virtanen
109-920 Saskatoon Road
Kelowna BC
V1X 7P8
250.868.8309

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Antti Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitala
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitala@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe
0445552506

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkaila on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

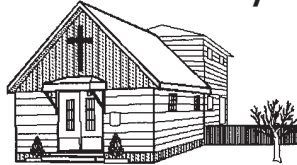
Finnish Pentecostal Church
Pastorit: Finnish: **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
English: **Markus Rukkila** 705 920 9818
843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: siion@vianet.ca
Web sivu. http://siion.blogspot.com
Su • **Aamukokous** klo 10.00
• **English Service** klo 18.00
To • **Sana ja rukous** klo 19.00
Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5FM.
Su. klo 7.30 - 98.9 FM. Timmins Su. klo 7.30 - 104.1FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

TERVETULOA WELCOME

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
aviisi2000@yahoo.ca

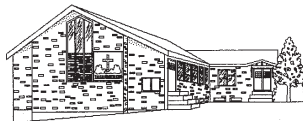
Su • klo 7:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM, Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM, Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastori **Veli-Matti Suoperä** 705-253-8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting
Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427
TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978-343-9659
Rukoukskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd,
Lake Worth FL 33461, USA

Pastori **Petri Kosonen**
(561) 252-5355

Perhepastori **Esa Ontermä**
(863) 414-0936

Puh/fax kirkolle: (561) 533-5716

Puhelinsana 24 h: (561) 585-1110 Sähköposti:
info@kotikirkko.us Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su klo 10:00 am English Worship Service
klo 6:00 pm Iltakirkko
Ke klo 7:00 pm Prayer Meeting
klo 7:00 pm Youth
To klo 7:00 pm Sanan ja rukouksen ilta
Su klo 9:00 am Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"
asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

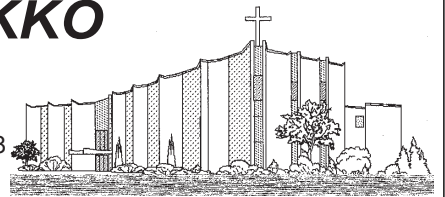
TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@shaw.ca • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927
Pekka Perho (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 11:45 Family Celebration & Kids Church
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 8:00 pm Highway Youth
Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00 asemalla103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

The Tomb Was Empty!

The tomb was sealed. The darkness covered the garden. The women, who had followed Jesus, saw where His body was laid. The only thing that was left for them to do now, was to prepare some spices and perfumes for His body, to show their love in their sorrow. But on the Sabbath they rested. The night was still dark, when the women returned to the tomb. Instead of the sealed tomb they found the stone, rolled away. The tomb was empty! The message the angels brought them was the glorious words: "Why do you look for the living among the dead? He is not here; He has risen!" Our heavenly Father, what a wonderful gift you have given to us in Your Son, the Lord Jesus Christ. He conquered death. You raised Him up, so that we may have eternal life through Him. Amen.

What a joy, a new bright morning!
All is peace and quiet rest.
Faith looks eastward to the dawning.
Shadows of the night are gone.

Let us lift our hearts to heaven
In a pure and thankful prayer.
Mercies and God's loving kindness
True and faithful are forever.

Sun's warm rays dispel the coldness.
Son of God pours out His love
To our frozen, fearful beings
Giving His eternal life.

SINIKKA DOHERTY

Palm Sunday

"It's time," He told His friends,
His gentle voice was full of love.
As the sun shone bright,
In the blue sky up above.

His friends took off their coats
And put them on a donkey's foal.
He sat up straight and strong
On it's back as dark as coal.

They started on the trail,
It was rocky, steep and long.
His friends were following
And soon they heard the gathered throng.

"Hosanna!" called the crowd
As they waved their palm leaves high.
And then they set them down
As they watched the man ride by.

He looked at all of them,
And smiled a greeting at each one.
Love shone in His eyes
And could be seen by everyone.

Anita Kuparinen

Uusi tilaus ☐ Uusinta ☐

Todistaja

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101 (12-11),
tilaus päättyy numeroon 12 eli Joulukuun 2011.

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta	\$35.00
USA	\$40.00
Muut maat	\$45.00 Euroina 40

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8

E-MAIL: editor@todistaja.com

Todistaja

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä Mission Press Society. Lahjoitukset ovat virallisesti verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.